

Motion till riksdagen

1989/90:Ju511

av Karl Hagström m.fl. (s)

Kriminalvårdens regionala organisation

Regeringen har i årets budgetproposition, justitiedepartementets bilaga 4, föreslagit förändringar i kriminalvårdsverkets regionala organisation.

Utgångspunkten för förslaget är den allmänna strävningen som karakteriserat de senaste åren att rationalisera och decentralisera den statliga verksamheten för att uppnå större effektivitet och bättre resursutnyttjande. Två interna utredningar inom kriminalvården om "Ny linjeorganisation" och beslutsfattande m.m. (NyKo) har legat till grund för kriminalvårdsstyrelsens förslag till regeringen.

"Ny linjeorganisation" var på remiss i verket under sommaren 1988 och ledde fram till ett förslag från kriminalvårdsstyrelsen i september. I detta sammanhang diskuterades endast några få frågeställningar:

Antalet regioner

Det har slagits fast att en minskning från tolv till sex regioner är angelägen utifrån faktorer som slagkraft, effektivitet och anstaltsstäthet.

Den geografiska indelningen

Har avgjorts med hänsyn till sammanhållna länsgränser, rimliga reseförhållanden och möjligheterna att placera fängelsedömda på lämpligaste anstalt.

Kansliort

Vid förslag om kansliort har beaktats närhet till högskola, hänsyn till tidigare regionalpolitiska åtgärder och kommunikationsförhållanden mellan kansli och lokala enheter.

I utredningens huvudförslag sammanförs nuvarande Gävle- och Uppsala-regionerna (X, W, U, och C län) vilket dock ej blev kriminalvårdsstyrelsens förslag till regeringen. I stället föreslogs hela Norrland utgöra en region med kansliort i Härnösand och Dalarna överförda till Mellansverige. Några nya skäl till den förändrade inställningen redovisades inte. De enorma avstånden i Norrland kommer att kraftigt begränsa de viktiga personliga kontakterna mellan regionledning och de som arbetar direkt på fältet. Särskilt Gästrikland kom helt på undantag genom sin naturliga anknytning till Svealand.

Justitieministern har i budgetpropositionen fastslagit att "man bör övergå

till en ordning med färre och därmed större regioner. Därmed skapas underlag för den nyss nämnda förstärkningen av regionkanslierna. Dessutom vidgas möjligheterna att differentiera klientelet på de olika anstalterna inom respektive region och att bedriva ett utvecklingsarbete på regional nivå". Eftersom Norrlandsregionen ansågs bli alldeles för stor till ytan, har regeringen föreslagit att den regionen delas upp i två delar. Den nuvarande Umeåregionen lämnas orörd och utan tillskott av riksanstaltsplatser.

Norrlandsproblemet uppstod i och med att kriminalvårdsstyrelsen i sitt förslag till regeringen valde att frångå utredningens "Ny linjeorganisation" förslag och lade Gävleborgs län till Norrlandsregionen. Vidare finns det starka skäl som talar föra att Gävleborgs- och Kopparbergs län bibehålls som en samlad regional enhet även i kriminalvårdssammanhang. Övriga rättsväsendet hålls samman i regionen. På andra områden har samarbetet mellan länen funnits sedan länge och vuxit sig starkare på senare tid. Som exempel kan nämnas utbildning, utvecklingsfondsverksamhet, information, trafikfrågor, näringslivsfrågor m.m.

Vi anser att man borde eftersträva en större jämnhet i storlek mellan de sju kriminalvårdsregionerna. Denna princip har frågatts vad avser den nordligaste regionen.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kriminalvårdens regionala organisation.

Stockholm den 24 januari 1990

Karl Hagström (s)

Olle Östrand (s)

Axel Andersson (s)

Iris Mårtensson (s)

Sinikka Bohlin (s)